

foto: Medvěd Q

Sirael

(Medvěd Q)

Myšlenky kdesi zatoulané,
já na svět kolem zapomněl
Nemaje cíle, odevzdaně,
roverským borem tenkrát šel

Tu náhle jsem v tom lesním šeru
uviděl ono zjevení
Pár očí a tvář, na mou věru,
vrytou v hrubém kameni

Z nevelké skalky v barvě šedi
míří pohled, že až mrazí
Upřeně na mne tvář ta hledí,
lišejníky pleť ji kazí

Kdy, kdo, jak a proč do skály ryl
Snad z lásky, nebo byl to trest
Kdos tvář tu stvořil a opustil
To tajemství teď budu nést

Jen tápání a taje samé
mít něco pevného jsem chtěl
A tak jsem dal té nové známé
skutečné jméno „Sirael“

Dárce

(Medvěd Q)

Těším se do kempu, už rád bych si sed,
rozdělal oheň a uvařil kávu.
Není to daleko, já budu tam hned,
ale ten pohled mi zamotal hlavu.

Neznámý dobrák dojal mne velice,
jak zkomponoval prostinké zátiší.
Cibule čtvrt, půl kelímku hořčice
a patka chleba ohryzlá od myší.

Též na lavici zanechal darů pár.
Půl PETky piva, kůži od slaniny,
dva kusy igelitu tam narovnal
a ještě přidal i staré noviny.

Když balím do báglu všechny ty cajky,
necítím se už zas tak hrozně vřele.
Vymyslím si tady pitomý bajky,
ale radši bych kopal ho do prdele!

foto: Medvěd Q

Čelovky

(Medvěd Q)

Sotva se na našem kempu setmělo,
nasadil kde kdo, čelovku na čelo.
A když se soused na tebe otočí,
vbodne ti světlo, hluboko do očí.
Že všichni hovoří, hledíce si v lím,
čelovky přínos? Nevidí nikdo nic!